

Es minyona de servey
 y de nom se diu Remy
 En bona fé, si 'm volia,
 jo per Remy la pendria.

De dijous á dijous

UN POBLE SA — LLIURES Y UNITS

— ¡**A**ISCOLTA, Pierrot? ¿Sabs qué 'm deya la vehina de sobre, qu' ab aquesta barba tan desarreglada qu' ara portas, te semblas a un boer d' aquets que 'ns dibuixan en las ilustracions baratas?

— Ja ho faig expressament.

— ¡Ay, Verge Santíssima! ¡Vaya un capritxo! ¿Per ventura no estavas millor ab la cara neta y pelada com la nostra conciencia?

— Ay, filleta meva; 'l deixarme aquesta barbota obeheix á tres causas: 1.ª així m' estalvío 'l ral del barber: 2.ª aixó 'm proporciona alegría, porque ja es sabut qu' alla ahont hi ha pel l' alegría no hi manca: y 3.ª d' aquet modo logro que mes de quatre, 'm prenguin per boer.

— Me faig cárrech de las dos primeras causas; pero respecte de la tercera, qué vols que 't digui; no hi veig la punta.

— Donchs, en té tanta, com aquet pentinat grech que 't fa la pentinadora.

— Qué 'n tens que dir d' aquet pentinat? ¿Per ventura la Grecia no ha sigut un poble d' artistas?

— Quin dupte hi ha? Baix lo punt de vista artístich haig de confessar que 'l teu pentinat es digne d' alabansa; pero també baix lo punt d' vista moral y físich, has de convenir en que 'ls boers constituheixen un poble d' atletas. Devant de las pretensions d' una nació que creyentse forta, volía cometre una injusticia, s' han aixecat ardots, ab l' orgull y la fermesa de qui sent honrat no permet que no ho sigan ab ell los altres. Ells qu' han adquirit, pot dirse, palm á palm lo seu terreno, palm á palm 'l disputan á qui 'ls hi vols arrebatat, y per mes que' gracias al número dels seus contraris, pujan cambiar las cosas, tot lo mon civilisat convindrà en que es pe 'ls boers la victòria mes gran d' aquet sigle. Las costums de la gent del Transwaal no han sigut malejadas pe 'ls luxos, vicis y vanitats, que minan als pobles que creuhen anar á la vanguardia de la civilisació; y allí 'ls homes, son homes (no damiselas com en altres bandes) y saben jugarse la vida en defensa d' uns lligitims drets y d' una causa noble; y las donas d' aquet poble simpátich, no ploran, com en altres indrets, per la sort de sos fills y esposos, sino que, per si 'l coratje 'ls faltés, que no 'ls falta, ab sos mots valents los en donarían. Lo poble boer té molta semblansa ab lo poble espartá: Per xo t' hi dit y 't repeteixo qu' encare qu' un numerós exercit inglés aniquilés los exercits d' en Kruger, ningú 'ls negaría la victòria mes gran y sublim d' aquet sigle.

Aixís es, amiga Tomasa, que del mateix modo que per denigrar á una persona, ha manifestat no sé qui, que bastava dirli «concejal», pera posarla mes

alta que 'ls nuvols, será suficient que se li cridi «boer».

*
**

— M' han dit, Pierrot, que 'ls federals y 'ls catalanistas pensan unir-se en indisoluble llas.

— ¡Y vullga Deu, que la seva lluna de mel siga interminable!

— ¿Vols dir que podran lligar aquets dos elements?

— Tanbé lligués en Silvela ab la seva majoría, que la té organizada de manera que quan un tira per Sant Pau l' altre va per Sant Pere.

— Pero ¿no deyan que 'l moviment catalanista era un moviment reaccionari disfressat?

— Aixó eran, com dirian en *dialecte* castellá «voces que hacían correr los pavos.»

— ¿En dialecte castellá has dit?

— ¡Y es clar, dona! ¿No califican ells de dialecte la nostra llengua, á pesar de que en la «introducció» de la gramática de la Real Academia espanyola se concedeixen los honors de llengua á la nostra parla?... Com nos tractan, los tracto.

— Se veu que 'ls castellans no tenen gayre memoria, porque negan avuy, lo que ahir afirmaren.

— ¡N' hi ha de tots, Tomasa! No falta qui á Castella 'ns concedeix lo que 'ns mereixém. Pero, no obstant, abundan en ella escandalosament los subjectes, que al estil d' en Silvela, haurían de menjar quas de pansa.

— Jo crech que de quas no 'ls en faltan, y que desde 'l President al últim porter del últim ministeri, portan una qua mes llarga que 'ls estels ab que juga la quitxalla. Pero tornant á parlar de la lliga entre federals y catalanistas ¿vols dir que 'l sacerdot Pí y Margall, que 'ls donará la benedicció, ab lo seu programa logrará agermanar las distintas regións espanyolas? ¿Vols dir qu' es posible ser lliures y estar units?

— ¿Què si es possible? Sí, Tomasa; y en això consisteix la verdadera felicitat. Te citaré un exemple. ¿T' en recordas de quan ta mare vivía ab nosaltres?

— ¡Prou! Per cert que no hi havia día que no us esgarrapessiu.

— Es natural: Com qu' ella havia arribat á titular-se *Poder Central*, y á mi 'm tractava d' insignificant regionalista. Tu ho sabs millor que jo: encare jo no arribava ab la setmanada, ja se m' en apoderava, y després tenia de veure com ella 's menjava las llonzas mentres jo de bona ó mala gana tenia d' empassar-me las arengadas. Aquella dona hauría acabat per ferme morir tisich. ¡Grandíssima!... Ella deya que las casas han de ser com las nacións: pochs á

manar y mo'ts á obehir... pero e'la 's menjava la carn y jo rossegava 'ls ossos, y la nostra casa, mes que casa, era ja un' orga de gats. Vingué 'l dalta-baix gros, aquell dia qu' ella va tirarme la llumenera entre cap y coll y jo ab un cop d' esterenyinador vaig ferli caure la dentadura postissa. Degut a la nostra diversitat de characters no podíam viure junts Vam separarnos. Y ara, quan ella 'ns necessita 'ns crida, quan la necessitém á n' ella la cridém nosaltres; encar que vivím separats, estém units, si tu vols, pero som lliures.

—¡Oh, y som mes amichs que may!

—Constituhim una dolsa y sublim federació.

PIEBROT DE LA TOMASA.

Cantars bilingües (ó espatllats)

«¿De qué me sirve el laurel
que en un certamen gar.è?»

—Lo llorer per l' estofat
crech que va d' alló mes bé.

«Dicen que el amor es ciego
y á tientas por doquier va...»
No es estrany que 'ls que amor senten,
'ls hi agradi tant palpá.

PEPITO LLAUNÉ.

LO MERITORI

TOGAN las sis y res,
tocan las set, la son en tú s' aferra,
t' hi tombas un xich mes,
fas dos badalls ó tres
y á un quart de vuyt ó dos de peus à terra.

Te senyas y 't vesteixes,
devoras l' esmorzá en un santiamén,
te rentas y 't puleixes,
los periódichs llegeixes
y cap á l' escriptori falta gent.

Te treus gech y barret
y 't colocas la brusa ab tota urgenica...
t' asseus al tamburet,
encens un cigarret,
y prens la matinal correspondencia.

L' un diu qu' ara ha girat,
l' altre que vol la mercancia prompte,
aquets qu' es à cremat,
fulano qu' ha quebrat,
y aquell que deixa 'l género de compte.

Y com que ta fatlera
es qu' ixi cada día ben plé 'l carro,
aixó á tú 't desespera
y 't dona tal quimera
qu' hasta llensas la punta del cigarro.

Tantas feynas t' e npaytan
qu' un ans de comensar ja queda exánime
y si 'ls amós te guaytan
súas com quan t' afaytan
y en lloch de treure 'ls pels t' arrencan l' ànima.

Arregla 'l copiador,
fes facturas, extén alguna lletra,
escriu lo borrador,
porta 'l diari y major,
redacta circulars, etc., etc.

T' estiras, t' aixariancas
t' arronsas y fas tot quant pot fé un bipedo,
pues tamburets y bancas
te fan tornar las ancas
tan duras com los cascos d' un solpedo.

Quan veus dinà al mitj-jorn,
ta boca, pe 'l que roncan los budells,
s' empassaria 'l Born
plé de manduca y 'l forn
de Sant Jaume ab llenguets, pans y tortells.

Mes fins à quarts de dugas
no carregas de lastre lo teu ventre
pansit y plé d' arrugas;
dinas, prens café, 't jugas
lo gas' o fet ab tres amichs del centre.

Tornhi á tres quarts de tres
y trencas tremps y tanta tinta tocas
que si tombas tintés
t' untas y 't tacas mes
que 't trastornas lo tino y 't trastocas.

A las sis tothom plega
y en sent á casa troba 'l sopar cuyt;
pero tú l' os rosega
continuant la brega
ab llum artificial fins á las vuyt.

Sopas, passas l' estona
fumant, llegint y fent la digestió
ó festejant la dona,
y si la bossa sona
y no hi ha son, veyent una funció.

Es públich y notori
qu' ab titul ó sens titul ets prou périt
per portar l' escriptori.
Fas mérits, meritori;
pró 'ls rals no corresponen al teu mérit.

Y sorti del valiment
que tenia qui 't va recomenar,
sino estich preveyent
qu' irremisiblement
t' exigían diners per treballar.

De modo que tan netas
te fan dur las butxacas per desditxa,
que per més figueretas
que fassis, de pessetas
no crech pas que te 'n salti una ni mitja.

M. B.

L' ÚLTIMA GALAVERADA

—Ara qu' ella ja es al llit,
al Liceo desseguit.

—¿Vá al ball?... ¡Ha tancat la porta!
¡Si no hi vaig, que 'm quedi morta!

—Si d' atrapá 'l tinch la sort,
lo deixo en suhor de mort.

K. Bernat

—¡L' última calaverada;
t' ho prometo, Reparada!

LA TOMASA.
GARNAVAL

Tots ells li buscan tabola
y la volen conquistá...
pero ella 'ls farà ballá
lo mateix qu' aquesta bola.

FF

AL VOL

(Diàlechs d' actualitat)

Al pati de l' Audiencia.

—No 'm pensava pas que li fessin res á n' aquet Vidal.

—¡Si t' sembla! Després d' haver assassinat á boca de *carro* á n' aquella senyoreta indefensa y perque si...

—¡Oh, y perque si! A la quenta mentres la va *billá* 'l peixavan molt y tot era 'n Vidalet; pero quan la font no va rajá més... varen saber que havia tingut un *romanso*: antes no 'n sabian res.

—Ja veurás; aixó serán deduccions tevas.

—Y fundadas. ¿Que no vares sentir las preguntas que feya 'n Sol als testimonis? ¿Que no 's va veure ben cla per las respotas, que, mentres va fer regalos, 'l processat era un gran xicot... per la sogra en perspectiva?

—Tot lo que vulguis; pero 'l cas es que á pesar de la llum que va doná 'n Sol al procés, 'l Jurat va obrar com si vingués de la Lluna.

—No vol dir rés; perquè 'l Jurat obrá ab recta justicia atenentse al *fet* del assassinat, y ab la qüestió de *dret* no s' hi fica. Més clá, sense deixar de condempnar l' assassinat ó siga la materialitat del crim, la moral del argument del drama *Ruiz-Vidal* té una atenuant molt grossa ab la girada *de frente* de la familia d' ella (que cap culpa hi tenia, ella) despreciant al criminal per l' agotament de recursos, lo qual á n' ell li girá 'l cervell y... (hi han criminals que no ho serían may: res mes).

—Téva, noy: pro, *bueno* ¿quin interés hauría de tenir pera 'l públich un crim vulgar com aqueix?

—¡Ah! Precisament la vulgaritat dels crims es lo que interessa més al *vulgo*. Y després! Un judici oral es un espectacle teatral com un altre.

—D' aquí ve 'l mal: que hasta la justicia sembli una comedia.

Al café.

—Tant mateix se 'ls haurá girat la truyta á n' els boers. ¿Has llegit que 'ls inglesos son duenyos de Kimberley y 'ls han prés no se quantas toneladas de municions?

—Mentres ab lo de Kimberley no 'ls succeheixi lo mateix que á Spin Koop, (ó no se com ne diuhen) que se 'ls torná la criada respondona...

—Tant debó; pero 'm sembla que al últim 'ls poca-vergonyas dels británichs eixirán ab la seva...

—O ab la *seba*. Mira que la guerra anglo-boer porta trassas de convertirse en una guerra europea...

—Sempre somiarás truytas; déixat de quentos; la guerra europea, ara com ara, es un *mito*. ¿Veus que tots 'ls soberans d' Europa estan á partí un pinyó encare que la diplomacia fassi veure lo contrari?

—¿Qué t' empatollas tu? ¿Com ho sabs?

—Perque per confidencia molt bona se que s' han donat cita á París ab motiu de la Exposició pera 'ls rigodons al *Eliseo*.

Donchs, mentres 'ls reys la ballin... tan grassa, 'ls pobres la ballarém sempre... ben magre.

**

Al saló de descans de Romea.

—¿T' has enterat de que 'ls madrilenyos volen organisar una Lliga anti catalana conjurantse pera no consumir articles de Catalunya?

—¿Que dius ara? No 'ls faltava res mes á n' aquella gentussa pera acabar d' acreditarse de mesquins, venjatus y envejosos de la valúa é importancia de nostra terra.

—Pero, jo, á la Lliga aqueixa, si s' organisava, hi oposaria una Lliga anti-castellana conjurantnos pera no vendre res absolutament á Castella; y aixís estariám en paus.

—¡Oh! Es que si ells no volguessin comprar nos res, ja no hi valdria que no 'ls volguessim vendre.

—¡Prou, sant cristiá! Com qu' ells no mes ho intentarian pera fernos la po, quan se 'n desdirían ja no hi foran á temps.

—¿Ho farém aixís, donchs?

—Apa: ja poden comensá á *lligarse* quan vulguin.

**

Als IV gats.

—¿Quin criteri te 'n vares formar del meeting de Lleyda?

—Qu' es un pas mes donat cap al ideal dels catalanistas.

—Pro ¿vols dir que es practich aixó de la celebració de meetings que tots se reduheixen á enraonar molt y á acordar molt y... entornemse 'n cap á casa?

—Sempre es mes profitós aixó que 'l cantar la patria ab versos mes ó menos cursis.

—Si; pro també estém cantant sempre *Los segadors* y may seguém.

—¡Ja farém bona sega un any ó altre!

—D' aquí que siga, també 'ns poden oscar la fals, si no se 'ns rovella antes.

—Paciencia; que la xexa del nostre camp ja comensa á espigarse y quan rosseji... ¡veurás quina cullita!

—Ja sabs que no 's pot dir blat, que no siga al sach... y encare ben lligat.

**

Devant del Palau del Parque.

—¿Qu' es veritat ó no que vindrá aquella gran dama?

—¿Un' altre *dama* mes bona que la Mariari?

—No, home; aquella gran dama de la *Cort*.

—La primera noticia, noy: pro, si 'l Palau encare s' ha de fer ¿ahont posará?

—A casa ja t' asseguro que no: diuhen que s' instalará á la plassa de Sant Jaume.

—¿Al mitj de la plassa ó be á l' acera?

—¡Beneyt del cabás! ¿No 't recordas ahont va parar allavoras de l' Exposició?

— ¡Ah! Ja se de qui parlas; fins are no t' havia entés. Tu vols dir la...

— ¡Justa!

— A mi 'm varen assegurar que si no ve será... porque no li donará la gana..

— Pro ¿y si no ve?

— També.

Entre versayres.

— ¿Que has enviat res al Certámen humoristich de la Comisió de las festas pe 'l Carnaval?

— ¡No faltava mes! Hi he *tirat* un poema simbólich que, si 'l premian, farà reventar de riure.

— ¿Y si no te 'l premian?

— Será un poema... reventat.

PEPET DEL CARRIL.

Lo "record," del funeral

Molt propi de Carnaval

DURANT tota la setmana, los diaris han anat plens de las esquelas mortuorias —ostentosas per demés— dels funerals d' una dama, que Deu la tinga en lo cel.

L' una esquila dava compte de que 'ls pares y 'ls parents de la morta, convidavan als amichs, per sé a las deu en cert temple...

L' altre anunci (al peu del primer insert) donava en nom del marit, cita als amichs y als parents per trobarse á un' altra iglesia, també en lo punt de las deu.

Resultat, qu' en igual hora si be en temples diferents, los sogres feyan exequias, y 'l gendre feya 'l mateix, ¡mentres que la pobre morta contemplava desde 'l cel la incomparable armonía qu' aqui regnava entre 'ls seus!

Al llegir abdós esquelas, endevinava 'l mes llech algún drama de familia horrorós, terrible, cruent qu' entre 'l marit y entre 'ls pares aixecava un mur de gel...

Mes, lo horrible de la cosa, no era 'l drama en si mateix; jera la ceguera bárbara d' escamparlo als quatre vents, dés las planas d' un periódich, valguentse del motllo imprés y ab un motiu tan solemne com lo de fer l' últim bè!

¡Y la Iglesia que predica l' amor entre tots los sers,

l' o'vit de las grans injurias, la pau per l' amor de Deu; la Iglesia donchs presidia l' explosió del odi aquest y 'l cobava en son recinte, l' ungia ab sos incensers, l' atiava ab son *Dies iræ*, l' ornava ab sos oripells y li aixecava dos túmuls, quan era hermós y era bell predicar pau y concordia, per' que un sol túmul hi hagués.

Mes... ¡lo que diria 'l clero plomejant sobre 'l paper... —Un funeral son cent duros Dos funerals. . ¡son doscents!—

O. orant lo que hi havia vaig aná als temples aquells .. En tots dos hi hagué gran *fiesta*, tots dos bullían de gent! ¡No de parents qu' á la morta li dediquessin un res, ni de coneguts piadosos, ni de relacions fidels!...

La nombrosa concurrencia era com jo; indiferents que veyent un *pugilato* d' orquestas y sonideus, acudian pressurosos per jutjar quin era mes; si 'l sogre llensant moneda ó 'l gendre vessant diners.

Rostres llarchs, signant tristesa, no 's veyan ni per remey... En las caras dels curiosos, tot eran ulls tafaners que sospesavan los túmuls, contavan los instruments, adineravan los clergues, y aquilatavan los flechs...

Los xius-xius d' orella á orella no 's referian al cel, ni á las dots de la difunta ni á la tristesa de 'ls seus...

—¿Que me 'n diu d' aixó?

—Que 'ls altres sembla que ho *pelan* mes be

—¿Qui guanya donchs?

—Per mi 'ls sogres porque .. alló sembla un *Liceu*.

Y, entretant, ningú 's fixava qu' avants d' anar al no ser la morta, deixá en la terra una nena, un angelet que constava en los anuncis tant del pare, com de 'ls vells. com si 'ls dos partits en guerra ab un pabelló ignocent, cubrissin la mercancia d' odis y superbias cruels.

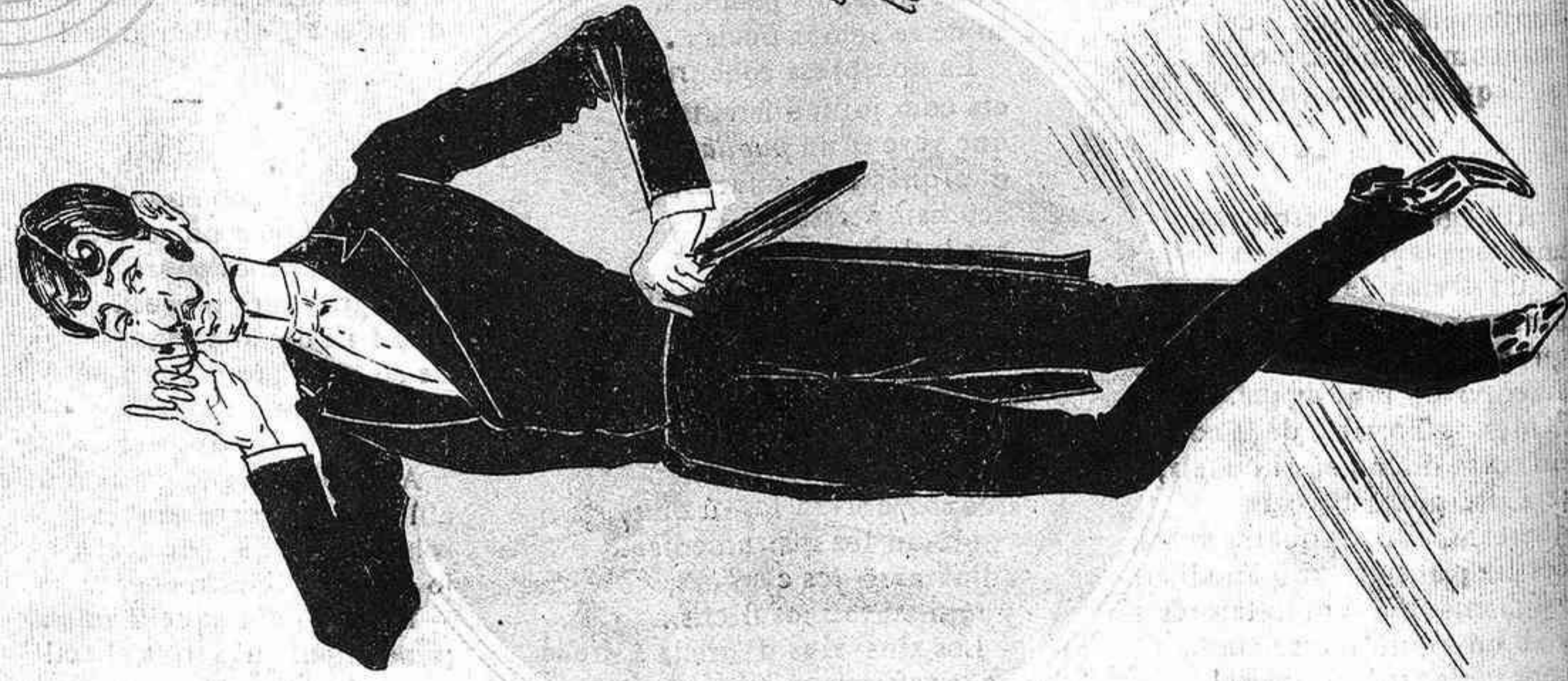
¡Millor que la tendra nena no tingui coneixement, qu' aixís, no haurá vist fet públich lo Carnestoltas aquest qu' ab pretext d' unas exequias ab orquesta y ab molts blens, s' ha guarnit entorn del túmul d' aquella á qui deu lo ser!

Per ùnich cop en ma vida vaig empaytá á un reverent y en l' altar mes pobre y rónich del sagrari mes modest, vaig ferli dir una missa de sis rats» per l' etern bé d' una mare millonaria, en nom del seu angelet...

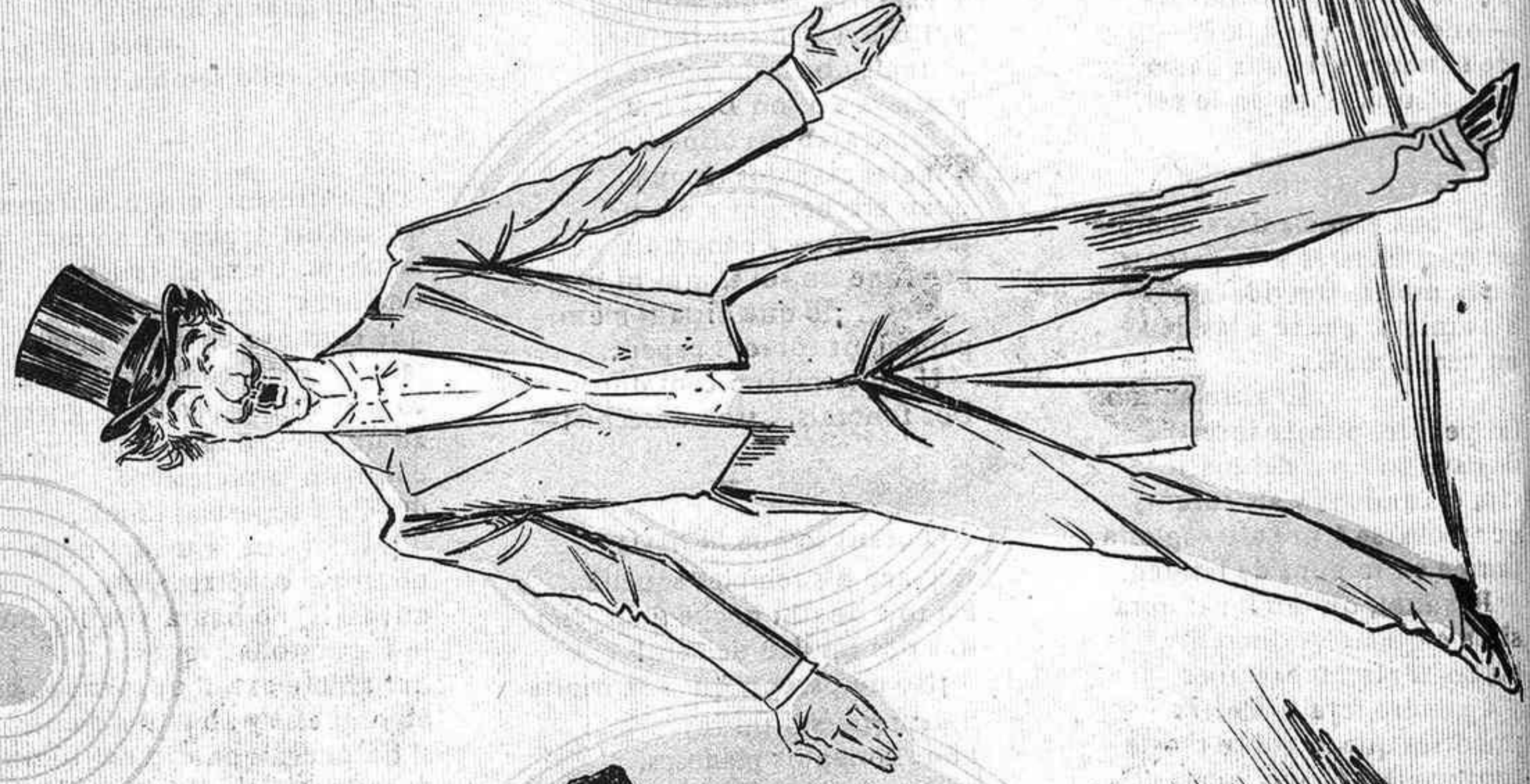
Allí no hi hagué grans músicas, allí no va haverhi gent sols eram, 'l qu' oficiava, jo y un pobre escolanet...

Y no obstant aquella missa, ¡sens dupte qu' arrivá al cel!

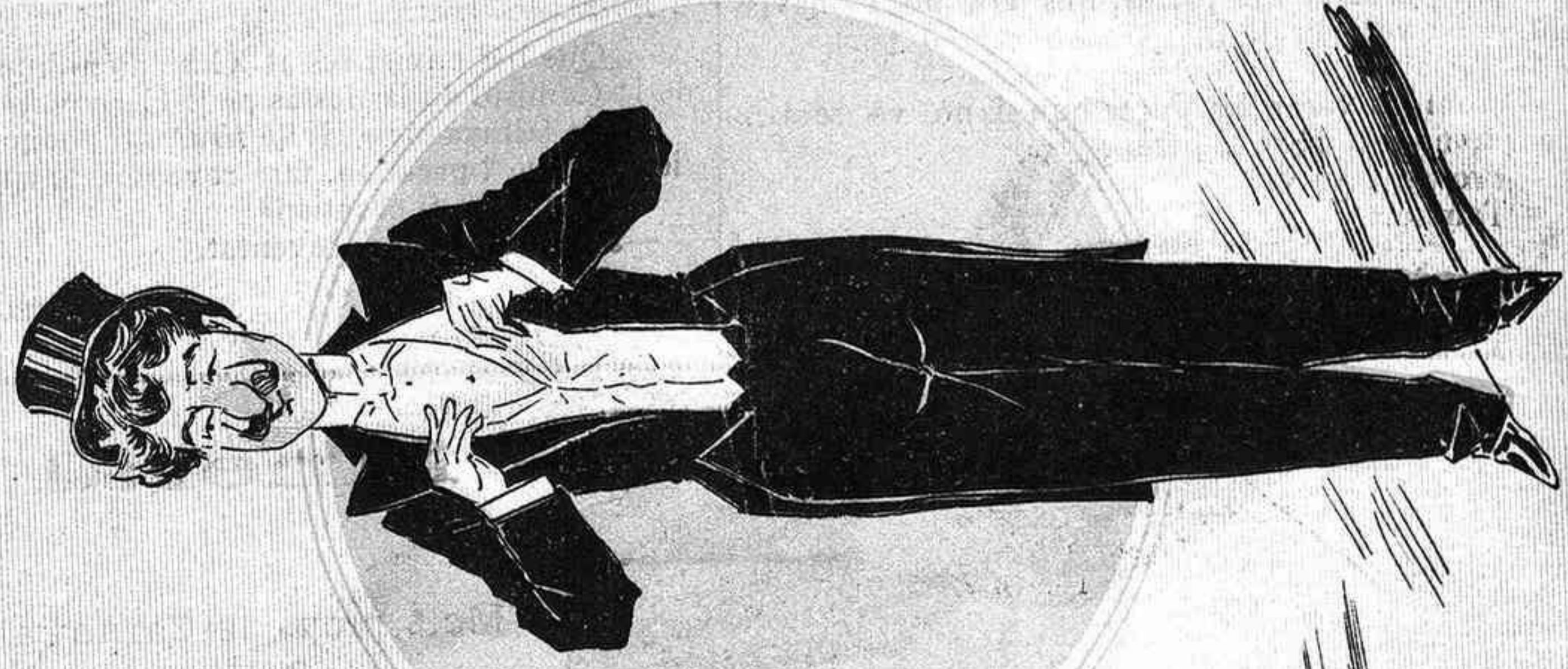
M. RIUSECH.

En Serafi Penjarella ha sigut aquest any l'hipnotisme entre las balladoras del Liceo. Y no entrém en mes por menors, per respecte á 'ls óe la Fulleta.

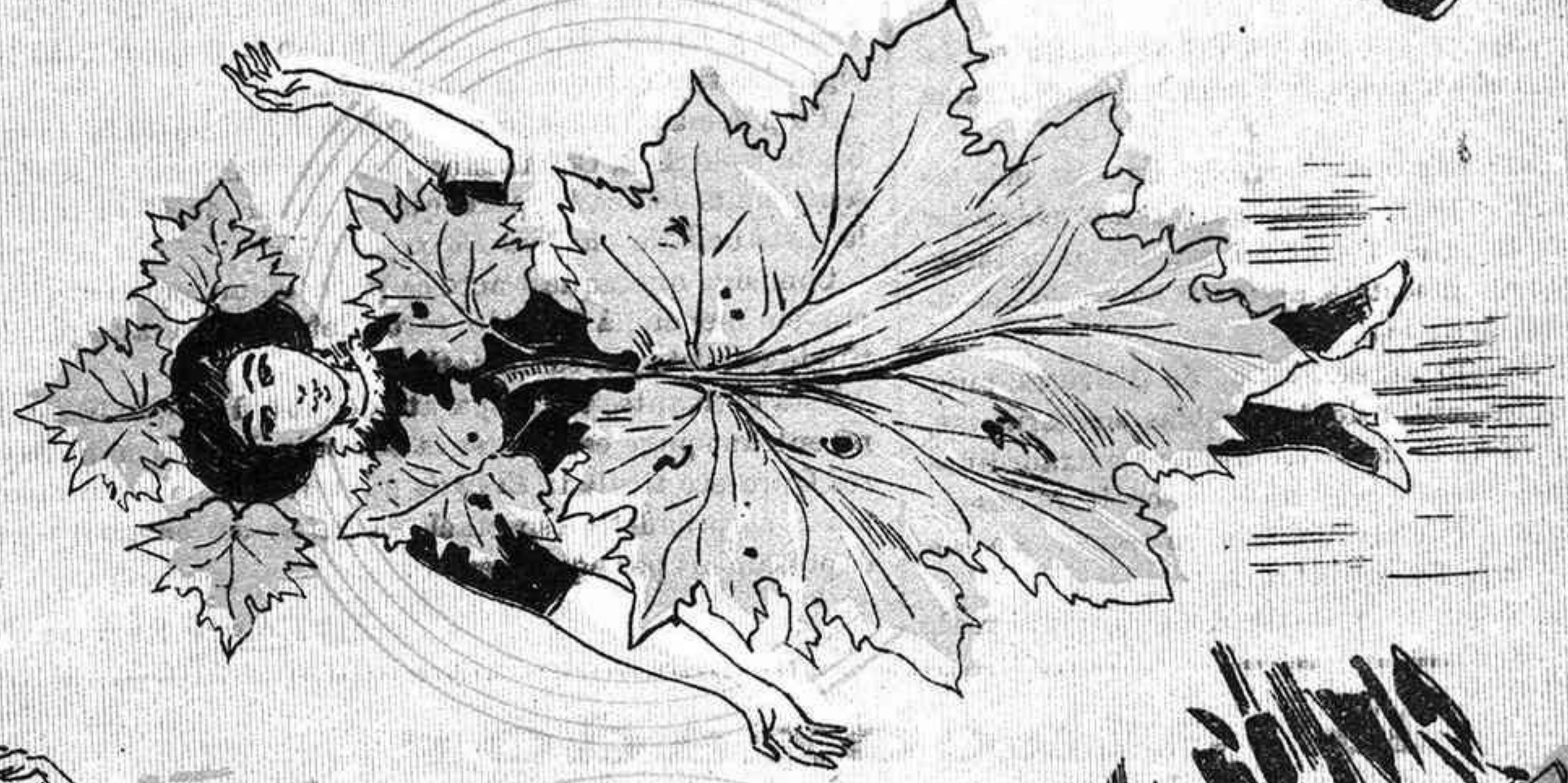
En cambi, l' hereu Filla-barqui ab tot y ser guapot no ha pescat mes que salidos.

En Pepito Greixonera s' ha divertit molt fent de florero. Y aixis passa tota la nit, sempre ab aquesta posicio.

El Nesi Pallaringa, qu' es l' escumbrayre de casa, ja s' prepara el traca de cada any y las estisoras de llauna.

Aquesta temporada farem disfresar á La TOMASA segons 'l meu figuri.

Un infelis casat, que hi havia anat d' amagatotis, s' escapa del ball ab un set á la fatxada y altrás caricias degudas á las unglias, de la sogra, que l' hi ha pescat.

TEATROS

ROMEA

Lo Comte L' Arnau logra plens en totes quantes representacions se donan d' aquesta cada dia mes aplaudida producció, y aixó es lo motiu que s' han aplegat altres obres que hi havia en preparació.

Pera demà está anunciat l' estreno de una comedia en un acte del conegut escriptor Sr. Reig titulada, *Ayguia á coll y peu aixut*, de la que 'n tenim molt bones notícies.

NOVETATS

En la passada setmana hi ha hagut lo benefici de la eminent actriu Sra. Mariani, la que escullí la obra de Suderman, *Magda*, que obtingué irreprotxable execució per part de tots los artistes, haventse li tributat una verdadera ovació á la beneficiada al final del tercer acte, ovació que creyém li será de imperdurable memoria puig ab ella se demostrá las simpatias que ab son preclar talent ha sapigut captarse.

Llástima fou que la Sr. Mariani, en la funció á son honor triés una obra que, si bé l' original es de las mes notables que té lo modern teatro, en cambi la traducció italiana está feta ab una *sans fagon* que deixa l' original completament desconegut.

Además, en los passats días, nos ha donat á coneixer *La Vergine*, comedia en cinch actes de Praga, y *Realtà*, drama de Rovetta.

En la obra de Praga poguerem apreciar un com més las brillants aptituds d' aquest autor, puig sense plantejar cap problema nou, sapigué trovar un argument interessant y desenvolharlo ab maestría, arribant hasta lo desenllás ab notoria virtut artística.

Obra de gran discussió sigué *Realtà*, de Rovetta, puig feu gala de ser aquest autor de tendencias modernistas, havent lograt sa obra un éxit verdaderament extraordinari en sos dos primers actes y sent molt discutit lo desenllás que hi doná, que sols convencé als entusiastas á tot lo estrambòtich y á caps desequilibrats.

No neguem de cap manera que dit final no sigui real,

pero tal realitat en lo teatro no ensenya res; á nostre veure, perverteix hasta 'ls cervells més reposats.

Causá gran admiració en *Realtà* lo desempenyo notabilissim que hi dongueren tots los artistes tan en colectivitat com particularment, mereixent especial distinció la senyora Mariani y los Srs. Paladini y Brignone.

Pera la setmana entrant s' anuncia las últimas funcions d' aquesta companyia y pera últims de la mateixa farà sa entrada altra companyia italiana á qual frente hi figuran la célebre Mariani y son espós Sr. Zampier, acompanyats dels actors Pietriboni, Massi, y Nicola de gran nombradia en Italia.

En nostra próxima revista serém mes extensos, aixis com també respecte del nou repertori que anuncian.

CATALUNYA (Eldorado)

Res de nou hi ha hagut en la passada setmana, pero per avuy s' anuncia l' estreno de una humorada satírica-fantástica, *El galope de los siglos*, original dels senyors Delgado y Chapi, pera la qual ha pintat lo conegut escenógrafo senyor Urgellés, cinch telóns nous á fi de ser presentada ab la propietat acostumada en aquet teatro.

GRAN-VIA

Han continuat fent lo *gasto* de la setmana las obras *El bautizo* y *La sala de armas* que junt ab *El traje de luces* han sigut los tres éxits de la temporada.

Pera demà anuncia lo seu benefici y despedida la celebrada tiple Srta. Conxa Martinez, qui fent gala de sos bons sentiments dedica la part que á favor de ella resulti, á la institució de *la Creu Roja*.

Com siga que aquest acte es poch comú entre artistes, creyém mencioná 'l per lo raro, debent felicitar á tan distingida artista per sa iniciativa.

Está activantse tot l' aparato degut á fi de que la setmana entrant pugan estrenarse la comedia dels jermans Alvarez Quintero titulada *El patio* é interim hi ha en preparació lo sorprendent espectacle *A países desconocidos* escrit expresament per aquet teatro.

UN CÓMICH RETIRAT

L' ataconador

Vivia en una escaleta un vell ataconadó que, pobre home, era 'l sarró dels cops de la gent burleta.

S' enfurismava en excés quan algú l' preguntava: ¿Quin' hora es? Perque aixó li recordava lo que 'ls vull comptá á vostés.

Es lo cas que á las ventallas que li guardavan lo tret, se trencà un vidre grandet manejant las estenallas.

Prompte va trobarhi tap; en pastetas y un papé, enganxa, y quan ja está bé, esbotzan y surt un cap.

Ell va quedar tot sorprés l cap digué fent brometa ¿Quin' hora es?

Vo'gué darii una catxeta pero 'l cap no 's vegé més.

Lo sabaté torná á seure molt cremat y bastant trist: Quin descaro — diu — ho he vist y casi bé no ho puch creure.

Mirin que son atrevits los xicots d' avuy al día, pero ja 'ls arreglaría si 'ls tingués entre 'ls meus dits.

Dihent això 'l sabater, qui no estava per brometas, pren l' olla de las pastetas y enganxa un altre paper.

Pero al cap d' un quart no més pregunta 'l cap ab veu grossa:

¿Quin' hora es? Fent del paper gran destrossa y fugint com tren esprés.

Lo bon home en aquell punt sols la venjansa medita,

tant en lo prompte s' irrita que vol deixarne un difunt.

Posa 'l papé altra vegada y quan ja ho te arreglat tot, aixeca á punt lo garrot per doná una garrotada.

Vé lo que esquinsa 'ls papés y sens dí aquesta vegada ¿Quin' hora es? lo vell clava garrotada y fa caure un bulto estés.

Reculá un pas endarrera y quedá tot espantat; cregué veure un cap tallat y un manyoch dé draps sois era.

Y per ferlo enfadar més, li cridava la canalla: ¿Quin' hora es? y ell deya aprop la ventalla: ¡Així 'l vent seus emportés!

J. R.

DISFRESSAS DE TOT L' ANY

A n' en Rodrigañez tothom l' hi pregunta ahont s' ha comprat la careta

Aquets dias, donya Policarpia Grabulets, no surt de casa perque la preien per un home disfressat.

Un xino que tot l' any va de xino.

Mascaróns del any trenta, qu' encare corren.

Bibliografia

Ab una expressiva dedicatòria que molt li agrahim, lo reputat poeta don Ernest Soler de las Casas, ha tingut la amabilitat de remetre 'ns un exemplar de *Lo Comte L' Arnau*, llegenda dramàtica en un prólech y dos actes, original del malograt poeta don Frederich Soler (Serafí Pitarra), la que sigué estrenada en lo teatro Romea ab grandíós aplauso en la nit del 8 de Janer passat.

* *

També ha sigut favorescuda nostra Redacció ab

Lo Bort, soliloqui tràgich en vers, original de J. Bué Ventura, estrenat ab brillant éxit en la nit del 4 Decembre de 1898 en lo Cassino República de la Barceloneta.

* *

¡*Bunyols!* colección de versos, originals de Francesch Mas Abril, en que son autor fa gala de una fácil y elegant versificació.

Remerciém á tots degudament la atenció que han tingut vers nosaltres.

Pera la nit del dissapte, 24 del corrent, s' anuncia, en lo gran teatro del Liceo, un extraordinari ball de máscas ras á benefici de las Escuelas francesas gratuitas.

També s' anuncia pera lo dimars, 27 del mateix mes, altre ball de máscaras en lo esmentat Liceo, quals productes serán destinats pera lo sosteniment de las Escuelas italianas de beneficencia.

Sapigut es que abdós balls gosan justa fama de ser los mes notables de la temporada del Carnaval, tan per lo fi filantrópich dels mateixos, com també per viva mostra de la concurrencia, á la simpatia que senten nostres paysans als individuos de las colonias esmentadas.

En lo present any, sabém que en lo ball dels italians ha acceptat la presidencia á una de las taulas petitorias la eminent ac'riu Sra. Mariani, y que 's conced rán valiosos premis á las máscaras que mes se distingeixin per son bon gust artístich y espléndidés.

* *

L' emperador d' Asturia ha distingit á la princesa d' Asturias ab la *Creu estrellada*.

Traçantse d' una princesa d' un país tan *estrellat* com lo nostre, tal distinció resulta una broma de mal género.

Es com diria en Silvela: *mentar la soga en casa del ahorcado*.

Y tindria rahó, porque desde 'l primer al últim espanyol' gracias á la política regeneradora, nos sobran las creus per las moltas que tenim á sobre, y mes si son estrelladas, ja que, per desgracia nostra, nos fan veure continuament las estrellas.

* *

VINAGRE EN POLS

S' agafa mitja lliura de cremor-tártaro en pols molt fi, arruixantlo y pastantlo ab la necessaria cantitat de bon vinagre; y 's fa secar al sol la pasta que resulta.

Se repeteix aquesta manipulació vuyt ó deu vegadas, y s' obté al fi una sustancia bastant agre per' convertir l' aygua en vinagre.

Deuhen tenir molt present aquesta recepta 'ls cassadors y 'ls que surten á menjar al camp, puig evitan així 'l tenir de provehirse d' ampolla pera portar lo vinagre que necessitin per l' amanida y menjars que 'l reclamin.

* *

Ha mort don Domingo Martí Gofau, persona d' una honradesa acrisolada, qu' entre altres càrrechs importants, havia desempenyat 'l d' alcalde d' aquesta ciutat, sense que sa estada en l' alcaldia, promogués sangrents comentaris, com ha succehit ab otras personalitats que s' han proposat feros felissos ab l' adquisició de solars á preus esgarrafosos y d' ayguas garrafalescas.

Lo senyor Martí Gofau, además d' home honrat y perfecte caballer, se distingia per son bon humor, qu' era remey segur pera fer riure á las personas mes serias.

LA TOMASA, que tenia en molta estima al que fou alcalde de Barcelona, s' ha enterat de sa mort ab verdader sentiment.

D. E. P.

* *

Va de quiento:

Un pagés d' un poblet de mala mort, havia reparat que 'l mestre y 'l rector, (qu' eran curts de vista), per llegir, se posavan ulleras.

Aixó va donarli á comprendre que mirant á través d' aquells vidres, podia llegirse fins la lletra més enrevessada. Havent tingut d' arribarse 'l nostre pagés á Barcelona per un negoci, vegé en l' aparador d' un óptich algunas ulleras.

Entra á la botiga y diu:

—Deu lo guard; vinch per unas ulleras com las que té de mostra.

—L' amo el establiment, li pregunta.

—¿Quin número gasteu?

—Lo que vosté vulgui, mentres siguin unas ulleras que pugui llegirhi.

Comensa l' óptich á treure ulleras y 'l pagés á calárselas y á mirar un diari, pero no podia llegir ni un sol mot de lletra.

Aburrit ja l' óptich, diu per fi, al pagés:

—¡A nóm á palms! ¿Qu' en sabeu vos de lletra?

—¡Ay, burrango—exclama 'l crach—si 'n sabés ja no compraria ulleras!

* *

AYGUA DE COLONIA SUPERIOR

Pot obtenirse tirant en 1 litro d' esperit de vi de 40 graus,

Essencia de bergamota.	8	grams.
» » llimona.	12	»
» » gerani rosa.	12	»
» » romani.	5	»
» » espigol.	2	»
» » flor de taronjer.	5	»
» » canyella.	1	»
» » anís.	1	»
Tintura de benjui.	1	»

Dos horas de prés de barrejats los ingredients citats, se filtran, guardant l' aygua de Colonia en una ampolla perfectament tapada.

* *

Alguns periódichs de Madrid, consideran de gran utilitat lo projectat viatge de la Reyna y sosfillsá Barcelona, dolentse de pas de que no hagin sigut mes treqüents las visitas de la Cort á nostra ciutat, puig—diuhen—que d' aquest modo s' haurian estret los llassos que convé al país que no desaparequin.

Per estrenye aquets llassos, senyors de Madrid, no necessitem visitas de cap mena; basta que 'lsque guian la nau del Estat, no perdin la carta de navegar, y en lloch de ser sorts de conveniencia, atenguin las justas reclamacions de las regions que 's consideran desamparadas.

¿Quin profit n' hem de treure de las visitas de la Cort, quan han d' anar seguidas de las de insaciables recaudadors de contribucions?

*
ROM QUINA

Infusió de jaborandi	100 grams.
Alcohol de 40 graus.	150 »
Bisulfat de quinina.	1 »
Essencia de gerani.	1 »
Glicerina.	2 »

Lo bisulfat de quinina 's disol en la infusió de jaborandi, y en l' alcohol la essencia de gerani.

Se barrejan los líquits, y 's filtran.

Recomeném á las personas que fan us del rom quina pera evitar la cayguda del cabell ó per reforsarlo, que prenguin nota de la fórmula avants detallada, puig, desgraciadament, molts dels roms que 's venen, en lloch de reforsar lo cabell, no fan altra cosa que precipitar sa cayguda, degut á que industrials poch escrupulosos, emplean entre otras sustancias, com á colorant, l' anilina.

L' altre dia una representació del partit federalista, va celebrar una importantíssima conferencia ab la Junta permanent de la «Unió Catalanista.»

Se diu que á consecuencia de la conferencia esmentada, se sabrán prompte trascendentals noticias.

Celebrém la bona amistat que lliga al partit federal ab la Unió, puig es una proba evident, de que 'l catalanisme no fomenta la reacció, com pretenen alguns polítichs de mala baba.

En Silvela va assegurar en lo Senat, que la fábrica de Plasencia no ha vengut municions á Inglaterra, mostrantse de pas, partidari de la neutralitat.

A pesar d' aquestas afirmacions, lo senyor Dávila, va dir *inglés* al president de ministros, excitant la hilaritat de auditori.

Trobo 'l calificatiu tan acertat, que recomano als parroquians morosos, que, d' avuy endevant, digan Silvela á n' al seu sastre.

*
DESCUBRIMENT DEL OR EN LO TRANSWAAL

Lo fet d' haver un boer, qu' estava llaurant son camp, descubert ab l' arada una beta d' or, va donar á comprendre que en aquella terra existia en abundancia 'l preciós mineral.

Prompte la febre d' or, feu que s' aixequessin grans ciutats, entre las que pot citarse la de Johannesburg, que va aixecarse ab una rapides pasmosa, y compta prop de cent mil habitants.

Del *cantó* del Witwatersrands, s' han extret desde l' any 1887, mil millions d' or, y 's calcula que la cantitat total de dit metall, que conté aquest sol districte es de vint á vinticinch mil millions.

No es de estranyar, donchs, que la Inglaterra, hagi volgut clavar en las minas del Transwaal, sas urpas pecadoras.

Encare, que, lo mes fácil, es que deixi 'ls unglots en aquella terra.

*
Lo célebre músich alemany Mozart, va morir als trenta sis anys, havent deixat escritas mes de siscentas composicions.

Brahms, lo gran sífonista alemany, nasqué en Hamburgo l' any 1833.

Brahms, com aquest, son los únichs qu' poden arribar al cel.

*
Es fer un gran mal als tontos, l' aplaudirlos.—Demófilo.

Telegramas

Del nostre servey... obligatori

GOBERNACIÓ, á l' hora de fer llit: Quan tothom creya impossible estroncar la diarrea de lleys pera tots los gastos que 'ns ve engegant á sobre en Dato, arribo jo, y ab la meva astúcia, l' obligo á ficarse al llit desseguida, salvantnos per uns quants dias d' aqueixa plaga.

Lo Dengue.

ANTEQUERA, á l' hora del desprestigi: Tinch entés qu' un diputat de la nostra terra vol presentar una proposició, interessant que siga declarada oficial la llengua catalana, qual proposició apoyaré yo ab tots lot meus brios. Teniu per segur, que, apoyantla jo, la proposició será derrotada.

Romero Romesco.

PRESIDENCIA, á l' hora de la farsa: Si sentiú dir que la fábrica de Plasencia, ha servit una demanda de municions feta per Inglaterra, no us cregueu. La fábrica en qüestió no fa mes que retornar als inglesos, las qu' aquets li havian deixat quan las passadas guerras colonials. Ja sabeu que jo observo la mes absoluta neutralitat, y qu' pere lo tant, no permeteria que 's perjudiqués als boers.

Gil Pela.

TIMBRE, á l' hora de fora gangas: S' ha suprimit pera nosaltres la franquicia de correus. ¡Com vol lo govern que després fém sacrificis per la patria!

Varios diputats y senadors.

GOBERNACIÓ, á l' hora del mitin: Me comunican que á Lleyda reyna gran entussiasme y que 'ls catalanistas tractan de fernos ab pebrots y tomátechs. Hauré de prohibir aquets mitins, puig delo contrari fariam mort de pollastre:

Nato.

BABIA, á l' hora dels tontos: Jo puch demostrar com dos y tres fan vuyt, que 'l catalá no es llengua y com sis y set fan deu, qu' es un miser dialecte. Y ho dich, perquè sí, qu' es la rahó mes gran qu' ha existit desde que braman los ases.

Un periodista de la Cort,

CORRESPONDENCIA

(Tancada 'l dia 20 d' aquest mes)

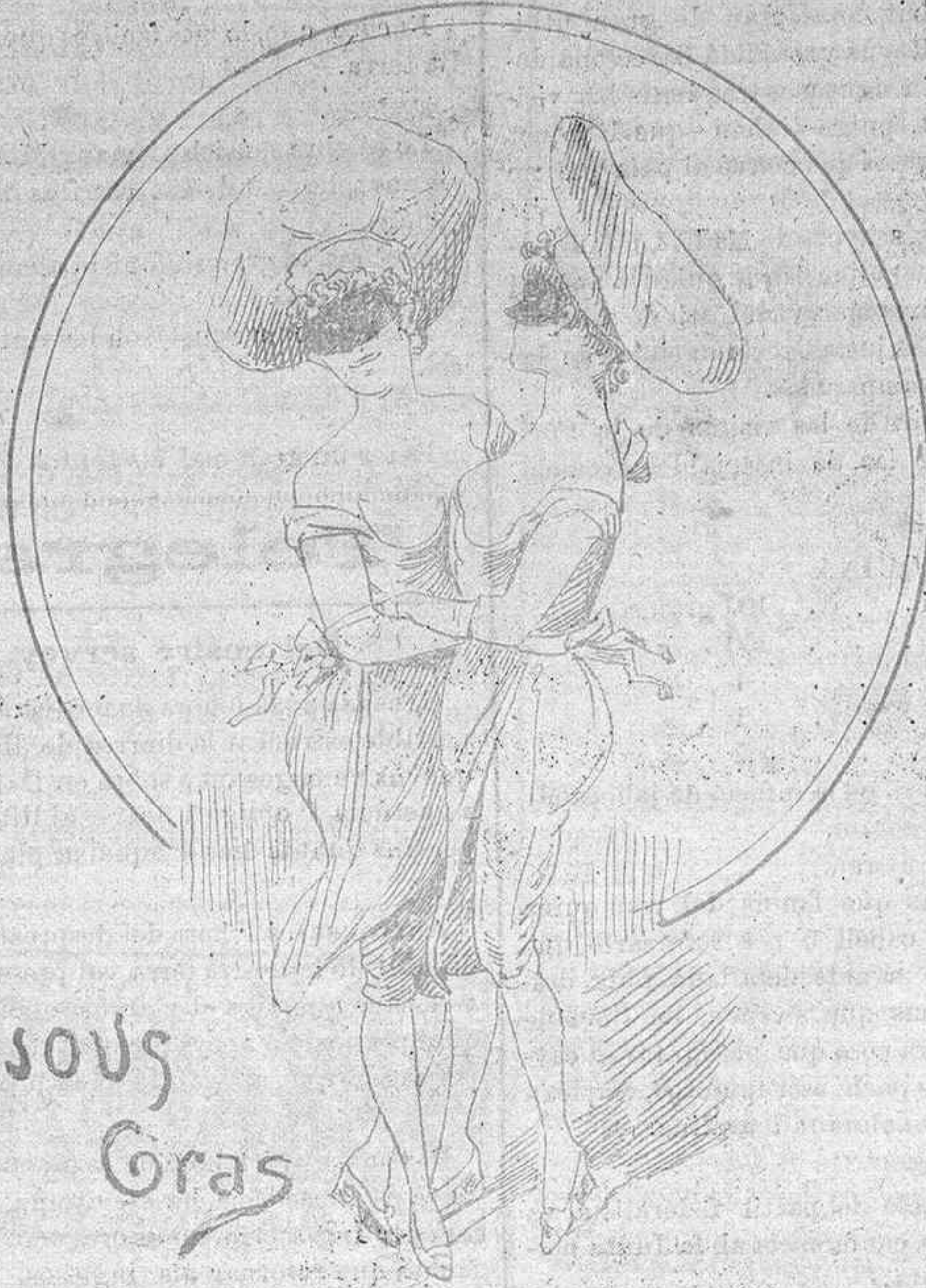
Publicarém lo que envian los senyors Joan Vila, Gorina, Morera y Rocavert.

Lo demés no serveix.

LITOGRAFÍA BARCELONESA

— de Ramón Estany —

6, SANT RAMÓN. 6 — BARCELONA

Disous
Gras

SECCIO DE TRENCA - CLOSCAS

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 4 7 8 8 5 1 7—Poble catalá.
- 8 8 5 6 7 9— » »
- 5 6 4 8 8— » »
- 3 2 5 8— » »
- 2 7 8— » »
- 3 9—Signo aritmétich.
- 4—Consonant.
- 7 9—En un joch de car.
- 4 5 8—Nom d' home. (ta+)
- 3 2 3 9—Poble catalá.
- 1 7 2 7 9— » »
- 1 7 2 5 6 7— » »
- 1 7 8 8 5 6 7—Animal de ploma.
- 1 2 2 5 6 8 2 7—Fábrica.
- 1 2 3 4 5 6 7 8 9—Poble catalá.
- 9 7 8 8 8 8 7 9— » »
- 4 7 8 3 2 5 7—En moltes cases n' hi ha.
- 2 7 6 9 7 8—Poble catalá.
- 2 5 6 3 2— » »
- 4 3 9 7— » »
- 1 3 8—Part del cos.
- 4 3—Consonant.
- 5—Vocal.
- 2 3—Nota musical.

- 9 7 8—Mineral.
- 9 5 7 8—Poble catalá.
- 9 7 8 7 9— » »
- 1 7 2 3 6 7— » »
- 9 7 8 7 2 9 7— » »
- 9 7 4 7 2 2 7— » »
- 4 7 2 4 7 8 8 7— » »
- 4 7 8 3 2 7— » »
- 1 7 8 9— » »
- 9 5—Afirmació.
- 6—Consonant.
- 3 8—Article.
- 7 8 7—Los aucells se tenen
- 7 4 6 7—Nom de dona.
- 8 8 3 6 7—Poble catalá.
- 9 5 2 3 2 7— » »
- 4 7 2 2 5 4 7— » »
- 4 7 2 2 5 4 7 9— » »
- 2 3 8 8 5 6 7 9— » »

JUAN ROCAVERT.

TARJETA

RAMÓN LLAS IRIS
Formar ab aquestas lletres lo títol
de un drama castellá.

NOY PAP.

GEROGLIFICH COMPRIMIT

O

TI

SOLUCIONS

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO 598

Xarada.—Co-ca.

Tarjeta.—Gramós, Tarrasó, Das, Isil, Torá.

Geroglífichs comprimits 1.º—Esperansa.

» » 2.º—Alicant.

Logogrifos numérics 1.º—Polimnia.

» » 2.º—Tandilero.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL·LUSTRAT Y LITERARI

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

- Espanya y Portugal, trimestre. . . 1'50 pessetas
- Cuba y Puerto Rico, » . . 2'50 »
- Extranger, » . . 2'50 »
- Número corrent. 0'10 »